

Arrest

nr. 277 516 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpsessesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Otach, aan de grens met Oekraïne. Uw vader erfde het huis van zijn moeder. Toen uw moeder in 2008 kwam te overlijden werd uw vader door zijn broer en zussen uit het huis gezet. Hij trok hierna in bij zijn schoonmoeder. U en uw gezin gingen wonen bij uw schoonmoeder. U ging tot de 7de klas naar school. U werd op school gepest omwille van uw origine. Het gezin had ook geldproblemen en u moest gaan werken. U ging goederen inkopen in Rusland en verkocht ze dan aan een meerwaarde in Moldavië. In 2012 stopte u met dit werk omdat het niet langer mogelijk was om langere tijd in Rusland te verblijven. U werkte hierna als draagjongen en als tuinman. Tijdens uw werk als tuinman ging u in 2017 een lening van 400€ aan bij de eigenaar van de

boomgaard, S. M. (...). Toen u na nog geen maand het geld wou teruggeven zei S. (...) dat het bedrag dat u diende terug te betalen gestegen was door de rente die hij aanrekende. Om dit te kunnen betalen vroeg u aan S. (...) om u meer werk te geven. Hij zei echter dat er geen werk was. U vond elders ook geen werk. U werd hierna geviseerd door S. (...) en zijn handlangers. Uw schuld was ondertussen opgelopen tot 15.000€ en u besloot te vluchten. U verliet ook uw land van herkomst omwille van uw kinderen. U wil dat ze goed onderwijs krijgen en later een beroep kunnen uitoefenen. In maart 2018 diende u samen met uw gezin in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verzoek werd er afgewezen en jullie gingen naar Nederland waar jullie in januari 2019 een verzoek indienden. In mei 2019 keerden jullie vrijwillig terug naar Moldavië. U werd er opnieuw geviseerd door S. (...) en zijn handlangers. Ook uw vader werd toen bedreigd. U denkt dat uw vrouw ook werd bedreigd. U had geen werk en werd financieel geholpen door uw schoonbroers. Uw zoon hadden medische problemen maar werd niet geholpen door de dokters. Jullie gingen met hem naar Kiev (Oekraïne) voor een medische behandeling. Jullie verbleven er ongeveer twee maanden. In oktober 2019 diende u met uw gezin in Duitsland een nieuw verzoek in hetgeen werd afgewezen. In december 2019 diende u in Frankrijk een verzoek in. Na weigering van dit verzoek kwam u naar België waar u op 16/11/2020 samen met uw vrouw R., R. (...) (O.V. (...)) en uw vader G., G. (...) (O.V. (...)) een verzoek om internationale bescherming indiende. U haalt ook aan dat u in Moldavië aan het grensgebied met Oekraïne woonde. Er zijn geruchten dat er ook vanuit Tiraspol bombardementen gebeuren op Oekraïne. Er kan dus een tegenreactie komen en jullie zitten er dan tussenin. Er is schrik dat er ook daar een conflict zal uitbreken. Er is ook nu complete chaos door de vluchtelingen die via de grens vluchten.

U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en een Belgisch medisch attest m.b.t. uw vader. U legt ook een usb-stick voor met informatie over een conflict in Otach op 24/05/2021 waarbij Roma werden aangevallen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en deze van uw vrouw en uw vader blijkt dat jullie in het kader van jullie verzoek de volgende elementen aanhalen: (i) jullie werden geviseerd door S. (...) bij wie u een lening had afgesloten die u niet kon terugbetalen, (ii) u wil dat uw kinderen goed onderwijs krijgen, er niet worden gediscrimineerd of gepest zoals toen u naar school ging, en dat ze later een beroep kunnen uitoefenen, (iii) uw vader werd door familieleden uit zijn huis gezet, (iv) jullie kregen er geen medische zorgen en u vond er geen werk, (v) er is discriminatie t.a.v. Roma met soms gewelddadige incidenten zoals het conflict in Otach op 24/05/2021, (vi) en u vreest de mogelijke gevolgen van het conflict in Oekraïne in Moldavië.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat, zoals elders in Europa, heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (ook de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers, wantrouwen t.a.v. de overheid, enz. spelen een rol). De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Moldavië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de

Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever sociale kwesties voor de eerste minister in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS p. 8 & 10) dat u gevraagd naar de specifieke redenen waarom u meent niet te kunnen terugkeren naar Moldavië, verwijst naar de problemen die jullie hadden met S. (...) en de mogelijke impact in Moldavië van de oorlog in Oekraïne, als ook dat u beter onderwijs wil voor uw kinderen. De andere elementen die u aanhaalde (CGVS p. 3-4, i.e. na pesterijen stopte u met school gaan, de problemen om er werk te vinden en medische zorgen te krijgen, de alledaagse discriminatie) vermeldt u niet bij concrete bevraging hieromtrent, zodat moet geconcludeerd worden dat die geen reden voor u vormen om internationale bescherming in te roepen.

Wat de problemen met S. (...) betreft bij wie u een lening was aangegaan die u niet kon terugbetalen omdat S. (...) het terug te geven bedrag steeds verhoogde, moet worden vastgesteld dat jullie verklaringen manifeste tegenstrijdigheden vertonen waardoor er geen geloof kan worden aangehecht.

U verklaart immers aanvankelijk (CGVS p. 10) dat nadat jullie in mei 2019 vanuit Nederland waren teruggekeerd naar Moldavië en voor jullie in oktober 2019 naar Duitsland gingen, u S. (...) noch zijn handlangers persoonlijk heeft ontmoet of heeft gezien. Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 4-7) dat in de paar maanden dat jullie toen terug in Moldavië waren, uw belagers u wel persoonlijk aanspraken, dat u door hen heel hard werd bedreigd, dat S. (...) en zijn handlangers toen meerdere keren naar jullie verblijfplaats kwam waarop u buiten met hem ging praten en hij het geld eiste en dat u hem beloofde te betalen. Bij confrontatie (CGVS p. 12) bleef u erbij dat u toen uw belagers niet heeft gezien, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de bewering van uw vrouw dat u naar buiten ging om met hen te spreken. Een dergelijke manifeste tegenstrijdigheid over de beweerdde problemen die jullie zouden hebben gekend waardoor jullie voor een tweede keer jullie land van herkomst dienden te verlaten en internationale bescherming in te roepen, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van het relaas.

U verklaart ook aanvankelijk (CGVS p. 10) dat tijdens die paar maanden dat jullie terug in Moldavië waren, dat uw vrouw u nooit heeft gezegd dat ze werd bedreigd door uw belagers maar dat u wel aan haar merkte dat ze bang en in de war was en dat de kinderen geschrokken waren, dat u 100% zeker was dat er iets moet gebeurd zijn maar dat ze u niks zei. Later stelt u echter (CGVS p. 12) dat uw vrouw u tijdens de paar maanden dat jullie in Moldavië waren heeft verteld dat uw belagers bij het huis van haar moeder zijn

langsgekomen om naar u te vragen, dat ze u zei dat als ze de kinderen naar school bracht er personen in een auto hen stond op te wachten, en dat u op basis van haar beschrijving van die personen wist dat het uw belagers waren. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdig bent in uw verklaringen over wat uw vrouw u al dan niet vertelde over haar persoonlijke problemen ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Er kan ook niet aan voorbijgegaan worden dat uit jullie verklaringen blijkt (CGVS p. 4; CGVS vrouw p. 3) dat jullie in mei 2019 jullie asielprocedure in Nederland hebben stopgezet en vrijwillig zijn teruggekeerd naar Moldavië. U verklaart immers ook (CGVS p. 7) dat u toen van kennissen hoorde dat S. (...) u nog steeds zocht. De vaststelling dat jullie desondanks jullie asielprocedure hebben stopgezet en zijn teruggekeerd naar jullie van land van herkomst, ondermijnt bijkomend de ernst als ook de geloofwaardigheid van jullie beweerde problemen.

U verklaart verder (CGVS p. 9) dat u voor u een eerste keer Moldavië verliet, éénmaal door uw belagers fysiek werd aangevallen en geslagen maar dat u dit niet vertelde aan uw vrouw, dat toen ze de sporen van slagen op u gezicht zag vroeg wat er was gebeurd, u haar zei dat u met anderen iets op café was gaan drinken en er ruzie was ontstaan. Uw vrouw stelt echter (CGVS vrouw p. 6-7) dat ze nooit heeft gemerkt dat u was geslagen of sporen van slagen vertoonde, hetgeen niet te rijmen valt met uw beweringen hieromtrent.

Een essentieel element van jullie relaas is ook het bedrag dat u diende terug te betalen aan S. (...). U en uw vrouw verklaren hierover bij het invullen van de vragenlijst (pt. 3.5) dat op het moment dat jullie ongeveer twee jaar geleden in oktober 2019 Moldavië verlieten het bedrag was opgelopen tot 10.000€. Uit de verklaringen van uw vrouw voor het CGVS blijkt echter (CGVS vrouw p. 3 & 5) dat toen jullie voor de tweede keer naar Duitsland gingen het terug te betalen bedrag reeds 15.000 à 20.000€ was. U verklaart dan weer aanvankelijk voor het CGVS (p. 7) dat toen jullie voor de eerste keer naar Duitsland gingen het bedrag was opgelopen tot 15.000€. Later stelt u (CGVS p. 14) dat het bedrag toen zo'n 1.500 à 2.000 à 3.000 à 4.000€ bedroeg. Dergelijke tegenstrijdige en volatiele verklaringen zijn evenmin bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan jullie beweringen over de problemen die jullie kenden met S. (...) en zijn handlangers.

Wat betreft het onderwijs voor uw kinderen in Moldavië verklaart u (CGVS p. 11) dat het niveau er slecht is, dat de uitleg en de aandacht die er gegeven wordt niet goed is. Verder hieromtrent bevestigd verklaart u dat u hoorde van andere Roma dat hun kind werd geslagen in de klas, dat ze werden gepest en onderdrukt en dat leraars daar niet opletten, dat het een gemengde klas was en dat bij incidenten het Roma kind werd gestraft en het Moldavische kind niet. Dat het niveau in de school waar uw kinderen naartoe gingen mogelijks laag is, kan echter niet gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat Roma kinderen op school worden gepest kan een vorm van discriminatie zijn maar u brengt geen elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat deze feiten moeten worden aanzien als een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt. U verklaart immers dat uw kinderen op school niet het voorwerp uitmaakten van dergelijke pesterijen.

Wat de mogelijke impact in Moldavië betreft van de oorlog in Oekraïne verklaart u (CGVS p. 8) dat jullie er woonden vlak nabij de grens met Oekraïne, dat er geruchten waren dat er vanuit Tiraspol bombardementen gebeuren op Oekraïne, dat er een tegenreactie kan komen en jullie er dan tussenin zitten, en dat er nu ook complete chaos is door de vluchtelingen die via de grens vluchten. Er kan worden aangenomen dat door de toestroom van Oekraïense vluchtelingen in Moldavië het land moeilijkheden ondervindt wat betreft opvangcapaciteit en algemene voorzieningen voor deze vluchtelingen. U brengt echter geen elementen aan waaruit zou blijken dat de lokale bevolking er zou worden blootgesteld aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook louter hypothetische vermoedens over de mogelijke impact van het militair conflict op Moldavië volstaan niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade dient immers gegrond, concreet, en actueel te zijn, quod non in casu.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband verwees u naar een gewelddadig voorval dat in Otach (zie de door u voorgelegde usb-stick). Er moet worden opgemerkt dat u hierbij niet betrokken was, u was toen namelijk reeds in België. Er dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dienen te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U brengt met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van

een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat de problemen van uw vader betreft werd bij hem het volgende gemotiveerd:

“Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het gegeven dat uw broer en zussen u in 2008 na de dood van uw vrouw uit uw woning hebben gezet en u sindsdien bij uw schoonmoeder verbleef (CGVS p. 3), interpersoonlijk en familiaal van aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u neergelegde documenten (uw internationaal paspoort en een Belgisch medisch attest m.b.t. uw vader) bevatten persoonlijke en medische informatie die niet wordt betwist maar deze conclusie niet kan wijzigen.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het “verbod van willekeur” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad merkt op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, §

1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij om internationale bescherming verzoekt omdat (i) zij en haar familie geïsoleerd werden door S. bij wie zij een lening had afgesloten die zij niet kon terugbetalen, (ii) zij wil dat haar kinderen goed onderwijs krijgen, er niet worden gediscrimineerd of gepest zoals toen zij naar school ging, en dat ze later een beroep kunnen uitoefenen, (iii) haar vader door familieleden uit zijn huis werd gezet, (iv) zij geen medische zorgen en geen werk vond in Moldavië, (v) er in Moldavië discriminatie is ten aanzien van Roma met soms gewelddadige incidenten zoals het conflict in Otach op 25 mei 2021, en (vi) zij de mogelijke gevolgen van het conflict in Oekraïne in Moldavië vreest (notities CGVS, p. 7-8; 11).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd wordt waarom verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Meer bepaald wordt door verwerende partij vastgesteld dat (A) wat betreft de problemen die zij en haar gezin kende omwille van hun Roma-origine, zij, gevraagd naar de specifieke redenen waarom zij meent niet te kunnen terugkeren naar Moldavië, slechts verwijst naar de problemen die zij hadden met S. en de mogelijke impact in Moldavië van de oorlog in Oekraïne, alsook dat zij beter onderwijs wil voor haar kinderen, en zij de andere elementen die zij aanhaalde, *i.e.* na pesterijen stopte zij met school gaan, de problemen om er werk te vinden en medische zorgen te krijgen, de algemene discriminatie, niet vermeldt bij concrete bevraging hieromtrent, zodat geconcludeerd moet worden dat die geen reden voor haar vormen om internationale bescherming in te roepen; (B) aan de problemen met S. bij wie zij een lening was aangegaan die zij niet kon terugbetalen omdat S. het terug te geven bedrag steeds verhoogde, geen enkel geloof kan worden gehecht gezien de manifeste tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenote; (C) waar zij beter onderwijs wil voor haar kinderen, (i) het feit dat het niveau in de school waar haar kinderen naartoe gingen mogelijks laag is, niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) het gegeven dat Roma kinderen op school worden gepest weliswaar een vorm van discriminatie kan zijn, doch verzoekende partij geen elementen aanbrengt waaruit kan worden afgeleid dat deze feiten moeten worden aanzien als een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt, nu zij immers verklaarde dat haar kinderen op school niet het voorwerp uitmaakten van dergelijke pesterijen; (D) wat de mogelijke impact in Moldavië betreft van de oorlog in Oekraïne, (i) verzoekende partij geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat de lokale bevolking er zou worden blootgesteld aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en (ii) louter hypothetische vermoedens over de mogelijke impact van het militair conflict op Moldavië niet volstaan om een beroep op internationale bescherming te funderen, aangezien de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade gegrond, concreet en actueel dient te zijn, *quod non in casu*; (E) wat betreft haar verklaring dat Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, (i) een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds *in concreto* dient te worden aangetoond, en het niet volstaat zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie, en (ii) verzoekende partij met haar algemene beschouwingen geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade; en (F) de problemen van haar vader, *i.e.* het feit dat hij in 2008 na de dood van zijn vrouw door zijn broer en zussen uit zijn woning werd gezet en sindsdien bij zijn schoonmoeder verbleef, interpersoonlijke en familiale problemen zijn die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.8. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een theoretische uiteenzetting geeft over het begrip 'gegronde vrees voor vervolging' en de bewijslast. De Raad wijst er evenwel op dat het geven van een louter theoretische uiteenzetting niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij opwerpt dat zij ernstig getraumatiseerd is, merkt de Raad op dat zij hiervan geen enkel medisch attest bijbrengt, waardoor deze verklaring slechts als een blote bewering kan worden weerhouden en er door de Raad hoe dan ook geen rekening mee dient te worden gehouden. De Raad wijst er tevens op dat verzoekende partij noch haar raadsman tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gewag heeft gemaakt van psychische problemen in hoofde van verzoekende partij.

2.2.10. Wat betreft het algemene betoog van verzoekende partij dat "*er (...) bij het CGVS geen procedureregels met betrekking tot het verslag van het gehoor (bestaan)*", en "*er (...) dan ook geen enkele waarborg (bestaat) dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn*", bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij geenszins kan volstaan met dergelijke algemene kritiek, doch daarentegen *in concreto* dient aan te tonen dat haar verklaringen er verkeerd werden genoteerd door de *protection officer*. Immers bestaat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de verzoeker om internationale bescherming kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Verzoekende partij onderneemt daartoe evenwel geen enkele poging. Zij het er overigens nog op gewezen dat overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet de notities van het persoonlijk onderhoud een getrouwe weergave dienen te vormen van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en dat de verzoeker om internationale bescherming en zijn advocaat bovendien over de mogelijkheid beschikken om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan te vragen en hun opmerkingen dienaangaande over te maken aan de commissaris-generaal. Verzoekende partij en haar advocaat hebben deze mogelijkheid evenwel onbenut gelaten. *A posteriori* beweren dat de notities van haar persoonlijk onderhoud niet correct zouden zijn, zonder bovendien *in concreto* aan te geven welke verklaringen dan verkeerd zouden zijn genoteerd, is dan ook geenszins ernstig.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij, eveneens op algemene wijze, stelt dat "*slechts tegenstrijdigheden en inconsistenties in verband met de kern van het asielrelaas (...) tot de ongeloofwaardigheid (zouden) moeten leiden*", onderstreept de Raad dat *in casu* evenwel dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij en haar echtgenote flagrant tegenstrijdige verklaringen afleggen met betrekking tot kernelementen van hun beweerde problemen met S., bij wie verzoekende partij een lening was aangegaan die zij niet kon terugbetalen. Immers blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij tegenstrijdig waren betreffende de problemen die zij kenden met hun belagers nadat zij in mei 2019 vanuit Nederland waren teruggekeerd naar Moldavië en voor zij in oktober 2019 naar Duitsland gingen, de problemen die zij kenden voor zij een eerste keer Moldavië verlieten en het bedrag dat verzoekende partij diende terug te betalen aan S. Dit betreffen essentiële elementen van hun asielrelaas en zijn aldus geenszins "*details*", waardoor de vaststelling dat verzoekende partij en haar echtgenote hierover tegenstrijdige verklaringen afleggen wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden problemen nadat verzoekende partij een lening aanging bij S. en deze niet kon terugbetalen. Verzoekende partij doet voorts niet de minste poging om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren, waardoor deze onverminderd overeind blijven en verhinderen dat enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen met S.

2.2.12. Wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat zij "*de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn*" en "*van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst*", stelt de Raad vast dat verzoekende partij hiermee op geen enkele wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* weerlegt. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van haar wordt verwacht dat zij van "*alles en van elk detail*" op de hoogte

zou zijn. Wel kan van haar terecht worden verwacht dat zij eenduidige en overtuigende verklaringen zou kunnen afleggen over de kerngebeurtenissen in haar asielrelaas. De vaststelling dat zij hierin in gebreke blijft, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Evenmin blijkt uit de bestreden beslissing dat van verzoekende partij verwacht wordt dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. De Raad benadrukt voorts dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht heeft en dat zij op omstandige wijze motiveert waarom de door haar weergegeven asielmotieven ongeloofwaardig zijn dan wel niet gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verwerende partij heeft dan ook geenszins de verklaringen van verzoekende partij “zomaar éénzijdig” afgewezen.

2.2.13.1. Daarnaast wordt door verzoekende partij verwezen naar en geciteerd uit verschillende rapporten over de algemene situatie van Roma in Moldavië, stellende dat deze problematiek door verwerende partij ten onrechte wordt geminimaliseerd.

2.2.13.2. De Raad wijst er evenwel op dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te kunnen leiden, discriminatie en achterstelling van dien aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met ‘vervolging’ in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het EVRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een “minimum level of severity” bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak.

Op basis van recente informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, met name de “COI Focus” betreffende “Moldavië. De Roma-minderheid” van 4 maart 2022 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie), wordt door de commissaris-generaal evenwel terecht geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Zoals reeds opgemerkt in de bestreden beslissing, komt verzoekende partij niet verder dan algemene beschouwingen, zonder echter concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.2.14.1. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar het internetartikel “Moldova facing ‘dangerous moment’ amid fears it could be drawn into Ukraine war” van *The Guardian* d.d. 28 april 2022 om te stellen dat “het CGVS (...) niet met enige zekerheid (kan) zeggen dat de oorlog in Oekraïne niet van die aard zou zijn dat er zich thans geen probleem stelt in Moldavië”. Volgens verzoekende partij “zijn (er) voldoende gegevens die aantonen dat er geen vluchtelingen kunnen worden teruggezonden naar Moldavië”.

2.2.14.2. De Raad stelt evenwel vast dat ook in het bijgebrachte internetartikel slechts hypothetische vermoedens worden geuit over de mogelijke impact van het militair conflict op Moldavië en dat hieruit evenmin blijkt dat de lokale bevolking er zou worden blootgesteld aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het louter gegeven dat in april 2022 een aantal granaataanvallen plaatsvonden op respectievelijk een overheidsgebouw, een zendmast en een militair gebouw in de regio Transnistrië, dat sinds 1992 gecontroleerd wordt door pro-Russische separatisten, volstaat niet om hierop een ander licht te werpen, temeer nu uit het internetartikel nergens blijkt dat hierbij slachtoffers vielen.

Wat betreft de in het artikel beschreven socio-economische situatie in Moldavië sinds het conflict in Oekraïne, wijst de Raad erop dat verzoekende partij niet kan volstaan met dergelijke algemene verwijzing naar de socio-economische situatie in Moldavië om in haar hoofde een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Dergelijke sociaal-economische overwegingen ressorteren als dusdanig niet

onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, en zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92). In het dossier van verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die bij een terugkeer naar Moldavië een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partij concreet aangetoond.

2.2.15. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 11 juli 2018) en thans geregeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet) werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door haar neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.18., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.16. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen

2.2.17. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.18. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 maart 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en

zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.19. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT